

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33.

Utgitt 14 august.

1924

Lov

11 aug.

Nr. 1.

om godtgjørelse til stortingsmenn.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 august 1924 sålydende:

§ 1. Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget fastsettes til syv tusen kroner for hvert ordentlig storting uten hensyn til samlings-tidens lengde.

For fravær på grunn av sykdom eller i henhold til meddelt permisjon skjer intet fradrag i godtgjørelsen, hvis varamannen ikke innkalles. Hvis derimot varamannen innkalles fordeles godtgjørelsen mellem representanten og varamannen i forhold til den tid, hvori hver av dem har deltatt.

For deltagelse i et overordentlig storting er godtgjørelsen tretti-to kroner daglig.

Samme godtgjørelse tilkommer presidentene i Stortinget og dets avdelinger ved møter utenfor Stortingets samlingstid samt medlemmer av stortingskomiteer som samles mellem sesjonene.

Ved inntredende vesentlige forandringer i prisnivået blir godtgjørelsens størrelse å opta til revisjon.

§ 2. For reise til og fra Stortinget og fra Stortinget til sitt hjem og tilbake igjen under ferier av minst 14 dagers varighet tilkommer enhver representant og innkalt varamann i den utstrekning, hvor tilstått fribillett ikke kan benyttes, skyssgodtgjørelse efter de til enhver tid for offentlige tjenestemenn i henhold til lov og regulativ gjeldende bestemmelser.

Dessuten tilkommer han fra den tid han reiser fra sitt hjem og til han møter i Stortinget og fra møtets slutning til hjemkom-

11 aug. sten en godtgjørelse av kr. 25,00 for hvert døgn eller deler derav Nr. 1. på 5 timer og derover som med nødvendighet medgår.

§ 3. Blir en representant meddelt permisjon fra Stortinget på grunn av sykdom eller sykkelighet tilkommer han på reise til sitt hjem eller annet innenlandsk opholdssted for sin rekreasjon og derfra tilbake til Stortinget igjen skyssgodtgjørelse som i § 2 bestemt.

Skjer der som følge av bestemmelsen i § 1, tredje punktum, fradrag i hans faste godtgjørelse, tilkommer han dessuten på reisene godtgjørelse overenssømmende med bestemmelsen i § 2, annet ledd.

Blir en representant meddelt permisjon av annen grunn enn sykdom eller sykkelighet, kan Stortingets presidentskap i særlige tilfelle bestemme, at der skal tilstås ham skyssgodtgjørelse og godtgjørelse under reisene til og fra hjemmet som bestemt i 1 og 2 ledd.

§ 4. Blir en representant eller innkalt varamann under ophold ved Stortinget eller på reise til eller fra Stortinget syk, erholder han godtgjort nødvendige utgifter til kur og pleie. Varer sykdommen i lengere tid utover Stortingets samlingstid avgjør Stortingets presidentskap i hvilken utstrekning utgifter til kur og pleie i denne tid skal betales av det offentlige.

Skjer der som følge av bestemmelsen i § 1, 3dje punktum, fradrag i vedkommendes faste godtgjørelse erholder han som sykepengen tolv kroner daglig. Opholder vedkommende sig under sykdommen i sitt hjem, avgjør Stortingets presidentskap hvorvidt og i tilfelle hvor lenge sådanne sykepenge skal utbetales.

Dersom vedkommende dør som følge av sykdom, hvorunder kur og pleie i sin helhet betales av det offentlige, godtgjøres boet efter begjæring de til en sømmelig begravelse nødvendige utgifter.

§ 5. Alle regninger vedkommende utgifter ved sykdom må, hvor dertil er anledning, attesteres av patienten. Regninger over behandling, kurophold m. v., som ikke er utstedt av den sykes læge, må påføres eller vedlegges erklæring fra lægen om nødvendigheten av sådan behandling m. v.

§ 6. Fornødent forskudd på reisegodtgjørelse anvises efter begjæring vedkommende representant eller varamann av Finansdepartementet eller utbetales i tilfelle av nærmeste oppebørselsbetjent, som i så fall straks må underrette Finansdepartementet om utbetalingen.

Under møte på Stortinget er likeledes enhver representant og innkalt varamann berettiget til av møtegodtgjørelsen å erholde et efter godtgjørelsens størrelse passende forskudd.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid opheves følgende eldre lovbestemmelser om godtgjørelse til stortingsmenn: 11 aug.

Lov av 14 juni 1816 §§ 2, 5 og 8. Nr. 1.

Lov av 9 august 1918 nr. 6 § 12.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

Lov

om forandringer i lovgivningen om fengselsvesenet og om tvangsarbeide.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 6 august 1924 sålydende:

§ 1. Lov av 12 desember 1903 § 51 skal herefter lyde:

Til optagelse av tvangsarbeidere holder Staten de fornødne tvangsarbeidshus.

§ 2. Nevnte lovs § 56 skal lyde:

Når en tvangsarbeider som er innsatt for første gang, har op-tjent et beløp i arbeidspenger som nærmere bestemmes ved regle-ment, skal han løslates hvis der ikke finnes å være særlige grun-ner tilstede som taler imot det.

Under sistnevnte forutsetning bør en tvangsarbeider ellers løs-lates så snart der finnes grunn til å anta at øiemedet med innset-telsen er opnådd. Det samme kan gjøres når en tvangsarbeiders helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler derfor, eller det av andre grunner finnes særlig ønskelig.

Når fullbyrdelse av fengselsstraff er falt bort fordi tvangs-arbeide er bragt i anvendelse, skal dog vedkommende tvangsarbei-der beholdes i anstalten i så lang tid som svarer til den fengsels-straff han ellers skulde utstått. Herved regnes en dags tvangs-arbeide lik en dags sedvanlig fengsel. Hvis det på grunn av en tvangsarbeiders drikkfeldighet finnes påkrevet, kan kan i ethvert tilfelle beholdes i anstalten så lenge som det er bestemt i loven om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

11 aug.

Nr. 2.

11 aug. Løslatelse før utløpet av den tid i hvilken vedkommende kan
Nr. 2. beholdes i anstalten skjer i regelen på prøve. Men når det efter forholdene finnes hensiktsmessig, kan også endelig løslatelse besluttet før det nevnte tidspunkt.

Før tvangsarbeidere innsatt efter straffelovens § 39, fengselsloven § 24 eller lov nr. 3 av 10 april 1915 § 31, jfr. lov nr. 6 av s. d. § 6 blir med hensyn til løslatelse de særlig derom gitte bestemmelser fremdeles gjeldende.

§ 3. Nevnte lovs § 58 forandres således at «§§ 24—33, §§ 35 og 36, § 38 samt § 39» ombyttes med «§ 22, §§ 24—33 og §§ 35—39».

§ 4. Nevnte lovs § 57 og § 68, siste ledd, jfr. lov av 26 mars 1907, samt den sistnevnte lov opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

11 aug.
Nr. 3.

Lov

om forandring av § 7 i lov om utskrivning av hester og kjøretøier til feltbruk av 27 juli 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 6 august 1924 sålydende:

§ 7 i lov om utskrivning av hester og kjøretøier til feltbruk av 27 juli 1896 skal herefter lyde således:

Utvalget har til sin egen veiledning, på landet å føre en liste over fra hvilke bruk og i hvilket antall fra hvert bruk hester ved utskrivning blir å fremstille, under forutsetning av at det i listen anførte antall til krigsbruk skikkede hester på utskrivningstiden finnes ved bruket. Listen skal omfatte så mange hester som nødvendig forat kommunen skal kunne fyldestgjøre sin fremstillingsplikt. I byene fører utvalget en lignende liste over hvilke personer skal fremstille hester ved utskrivning og hvor mange hver person skal fremstille.

Listene blir å revidere hvert annet år av utvalget. Vedkom- 11 aug.
mende militære avdeling etterser, at listene er tilstede og at de er Nr. 3.
ordentlig ført.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Først.

Lov

om Agder bispedømmes deling.

11 aug.

Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 august
1924 sålydende:

Fra den tid som Kongen nærmere bestemmer, skal Agder
bispedømme deles, således at Rogaland fylke med sine 5 prostier
overgår til et nytt, Stavanger bispedømme, med Stavanger by som
bispesæte.

Fylkesmannen i Rogaland inntretr som medlem av Stavanger
stiftsdireksjon.

De nærmere bestemmelser om det nye bispedømmes opprettelse
gis av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Først.

11 aug.

Nr. 5.

Lov

om felles inspeksjon av aktiebanker og sparebanker.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 august 1924 sålydende:

§ 1. De bankinspeksjonen ved lov om aktiebanker av 4 april 1924 og sparebankinspeksjonen ved lov om sparebanker av 4 juli 1924 underlagte gjøremål henlegges under to direktører for bank- og sparebankinspeksjonen med bistand av en chefsekretær og det antall inspektører og øvrige personale som Stortinget til enhver tid bestemmer.

Direktørene for bank- og sparebankinspeksjonen samt chefsekretæren utnevnes av Kongen, mens det øvrige personale ansettes av vedkommende regjeringsdepartement. Kongen bestemmer hvorvidt og i hvilken utstrekning der innen de nye banklovers ikrafttreden den 1 januar 1925 skal utnevnes eller ansettes personale ved den felles inspeksjon.

§ 2. Utgiftene ved den felles inspeksjon blir å fordele på aktiebanker og sparebanker efter en av bank- og sparebankinspeksjonen foretatt beregning, som må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement.

Den andel av den samlede utgift som faller på henholdsvis aktiebanker og sparebanker, utlignes overensstemmende med de regler som er fastsatt i lov om aktiebanker av 4 april 1924 § 34 og lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

Lov

11 aug.
Nr. 6.

om forandringer i skatteloven for landet av 18 august 1911 med senere tilleggslover.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 august 1924 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skatteloven for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 13. Er noget av de i § 8 b omhandlede anlegg nedrevet eller tilintetgjort ved ildsvåde eller annen hendelse innen 1 mars blir det ikke å skattlegge for det følgende skatteår. Det samme gjelder, når et nytt anlegg ikke er satt i drift innen 1 mars samt når et eldre anlegg i et kalenderår ikke har vært i drift og skattyderen innen 1 mars året efter underretter ligningsnevnden. Har der ved et anlegg i et kalenderår foregått drift, som kun delvis har utnyttet anleggets ydeevne kan eiendomsverdien nedsettes. Riksskattestyret avgjør på andragende om betingelsen for nedsettelse foreligger og hvor stor nedsettelse der i tilfelle skal innrømmes. Andragende som nevnt må være innkommet til vedkommende fylkesmann innen 1 februar i det efterfølgende år.

Opstår der spørsmål om, til hvilket herred eller til hvilket sogn eller avdeling innen herredet en eiendom skal skattlegges, avgjøres dette efter forholdet den 1 mars nærmest før skatteåret.

§ 15. Forpliktet til å svare skatt til kommunen av sin formue og inntekt — med de begrensninger, som følger av nærværende lov — er:

- a. Personer, som er bosatt eller vedvarende opholder sig innen riket.
- b. I riket hjemmehørende aktieselskaper, kommandittaktieselskaper, gjensidige forsikringsselskaper, innkjøps-, forbruks- og produksjonsforeninger (jfr. § 52), ansvarlige handelsselskaper, døds-, konkurs- og administrasjonsboer, almenningsskasser og andre under selvstendig bestyrelse stående selskaper og innretninger.
- c. I utlandet bosatte personer og utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i nogen næringsdrift eller virksomhet, der drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besidder formue i fast eiendom eller løsøre eller av sådan eiendom eller løsøre oppbeholder inntekt.

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et fremmed land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av

11 aug. skib ved fart på havn i Norge eller mellem norske havner samt av
 Nr. 6. inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket under forutsetning av at norske personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal svare skatt av formue i og/eller inntekt av virksomhet som nevnt. Forsåvidt angår salg av billetter for befordring av personer ut av riket gjelder dog dette kun, når salget formidles ved agent eller kommisjonær efter lov om utvandring av 22 mai 1869, jfr. lov av 5 juni 1897 og lov nr. 1 av 16 september 1921. Kongen gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt om skattens utligning og innfordring.

§ 28. I hvilken utstrekning fremmede makters diplomatiske og konsulære tjenestemenn med familie og tjenerskap blir å frita for formues- og inntektsskatt bestemmes av Kongen.

§ 41. Inntekten ansettes til det beløp, som den skattepliktige i det sist forløpne år, regnet til 31 desember (inntektsåret) har innvunnet i penger eller pengers verdi, uten hensyn til hans inntekt i det år, for hvilket skatten lignes (skatteåret).

Hvis den skattepliktige driver næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, og han for ligningsnevnden godtgjør, at han må benytte et annet regnskapsår enn kalenderåret, blir inntekten å ansette til det beløp, som den har utgjort i det siste regnskapsår, der er forløpet før 1 januar i det år, ligningen foretas.

Det samme gjelder skattepliktige, som driver gårdsbruk og dertil knyttede bierhverv (§ 46) og som for denne næring fører regnskap, forsåvidt dette er opgjort, overensstemmende med de for et ordentlig regnskapshold gjeldende grunnsetninger.

Går en skattepliktig over til å benytte et annet regnskapsår enn tidligere, blir inntekten i tidsrummet mellem det forrige regnskapsårs avslutning og det nye regnskapsårs begynnelse å skattlegges særskilt. For dette tidsrum må særskilt regnskapsoppgjør tilstilles ligningsmyndigheten.

Fra disse regler gjelder de undtagelser som fremgår av de i §§ 46—53 inneholdte forskrifter om inntektens ansettelse med et årlig gjennomsnittsbetrag.

Inntekten anses i almindelighet oppebåret ved det tidspunkt, da fordelen virkelig tilflyter den skattepliktige. Består inntekten i et pengebeløp eller annen ydelse, anses den oppebåret, når beløpet virkelig erlægges eller i tilfelle ved det tidligere tidspunkt, da der opstår adgang for vedkommende til å få beløpet utbetalt eller ydelsen erlagt.

Utgifter, der kommer til fradrag ved inntektsansettelsen, henføres i almindelighet til det tidspunkt, da utgiften utres.

§ 53. Når inntekt av næringsdrift etter nærværende lov blir 11 aug.
å ansette til et gjennomsnittsbetrag for flere år, kommer underskudd, Nr. 6.
som næringen i noget år måtte ha medført, til fradrag i de øvrige
års overskudd. Har næringen gjennomsnittlig for alle år gitt un-
derskudd, blir intet utbytte av samme å opføre. Gjennomsnittsut-
byttet av næring, der inngår under §§ 46 og 49 beregnes uten hen-
synstagen til renter av pantegjeld eller annen lånt kapital, hvor-
imot disse særskilt kommer til fradrag med det beløp, de har ut-
gjort det siste år.

Ophører eller påbegynnes en næring i kalenderårets (regn-
skapsårets) løp, holdes inntekten i dette år utenfor gjennomsnitts-
beregningen. Hvis en næring i årets løp går over til en ny inne-
haver, gjelder det samme så vel for den tidligere som for den nye
innehavers inntekt. I de tilfelle, der omhandles i § 21 første ledd,
fremgås som om der ingen forandring hadde funnet sted med hen-
syn til virksomhetens innehaver.

Efter overgang til benyttelse av ny regnskapsstermin (§ 41,
fjerde ledd) medtas ved gjennomsnittsligningen inntekten i de 3
sist forløpne hele regnskapsår. Den særskilt skattlagte inntekt i
tidsrummet mellom det forrige regnskapsårs avslutning og det nye
regnskapsårs begynnelse medtas ikke ved beregningen av gjennem-
snittsutbyttet. Avbrytes gjennomsnittsligning av inntekt, blir den
del av inntekten der som følge av avbrytelsen undgår beskatning
å efterligne. Sådant efterligning skjer dog kun, når et inntekts-
beløp av kr. 10 000,00 eller derover — efterligningsbeløpene for
begge år sammenlagt — ellers vilde undgå beskatning. Efterlig-
ningen blir uten begjæring av kommunestyret eller vedkommende
regjeringsdepartement å foreta, så snart ligningsnevnden (lignings-
rådet) blir vitende om den omstendighet, som avbryter gjennem-
snittsligningen. Forøvrig kommer bestemmelsene i denne lovs § 121
til anvendelse.

§ 54. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap
eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som
leverandør, långiver, garant eller lignende — efter omstendighetene
må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet,
som beskattes i kommunen på vesentlig samme måte som en del-
tager, blir der ved beskatningen å ta hensyn hertil. Ligningsnev-
nden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt
efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På
samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer
eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et in-
teressefelleskap må antas å være satt anderledes enn tilfellet vilde
ha vært, om sådant interessefelleskap ikke hadde foreligget.

Når alle aktier (parter) i et selskap eller en del derav selges
under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virke-

11 aug. ligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet Nr 6. drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen kunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser forørig skulde være skattbar, skattlegges under ett hos vedkommende selgere.

Hvis et selskap som driver industriell virksomhet, ved siden herav eier aktiemajoriteten i annet selskap, hjemmehørende i annen kommune, kan den kommune hvor virksomheten drives, begjære, at selskapets gjeld og gjeldsrenter av riksskattestyret, hvor dette finner det rimelig, fordeles forholdsmessig mellom den skattepliktige formue og aktiene, således at der kun gis fradrag for hvad der faller på formuen utenfor aktiene.

Begjæring om sådan fordeling av gjeld og gjeldsrenter må innen utgangen av februar måned i ligningsåret være tilstillet riksskattestyret.

§ 110. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfallstid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdels forfallstid. Skattebeløp under kr. 100,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantnings tvang er å innbetale til de i første ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

§ 111. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han ialt har å utre, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 prosent for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelige beløp. Forfaller annen halvdel av skatten til betaling på grunn av manglende betaling av første halvdel (§ 110, annet punktum) svares dog ikke renter av annen halvdel for tiden før 1 mars i skatteåret.

Herredsstyret kan bestemme, at der av skatter til herredet, som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse. For eiendomsskatt til herredet kan dog sådan renteplikt kun bestemmes, forsåvidt opkreivningen ikke skjer ved skattefogden.

II.

11 aug.
Nr 6

§§ 13, 110 og 111 trer i kraft straks. Nedsettelse av eiendomsverdien etter § 13 kan skje ved utskrivning av skatt for budgettåret 1924—1925, når andragende er innkommet til fylkesmannen innen 30 september 1924.

De øvrige paragrafer trer i kraft 1 januar 1925, og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1925—1926 og statsskatten for samme budgettår.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

H. S. Fürst.

Ivar Tveiten.

LOV

11 aug.
Nr. 7.

om forandringer i skatteloven for byene av 18 august 1911 med senere tilleggslover.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 august 1924 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skatteloven for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 10. Forpliktet til å svare skatt til kommunen av sin formue og inntekt — med de begrensninger, som følger av nærværende lov — er:

- a. Personer, som er bosatt eller vedvarende opholder sig innen riket.
- b. I riket hjemmehørende aktieselskaper, kommandittaktieselskaper, gjensidige forsikringsselskaper, innkjøps-, forbruks- og produksjonsforeninger (jfr. § 42), ansvarlige handelsselskaper, døds-, konkurs- og administrasjonsboer, almenningsskasser og andre under selvstendig bestyrelse stående selskaper og innretninger.

- 11 aug. c. I utlandet bosatte personer og utenlandske selskaper og inn-
 Nr. 7. retninger, som utøver eller deltar i nogen næringsdrift eller virksomhet, der drives eller bestyres her i riket, eller som her i riket besidder formue i fast eiendom eller løsøre eller av sådan eiendom eller løsøre oppbeærer inntekt.

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et fremmed land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av skib ved fart på havn i Norge eller mellem norske havner samt av inntekt ved salg av billetter for befordring av personer ut av riket under forutsetning av at norske personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal svare skatt av formue i og/eller inntekt av virksomhet som nevnt. Forsåvidt angår salg av billetter for befordring av personer ut av riket gjelder dog dette kun, når salget formidles ved agent eller kommisjonær efter lov om utvandring av 22 mai 1869, jfr. lov av 5 juni 1897 og lov nr. 1 av 16 september 1921. Kongen gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt om skattens utligning og innfordring.

§ 23. I hvilken utstrekning fremmede makters diplomatiske og konsulære tjenestemenn med familie og tjenerskap blir å fritta for formues- og inntektsskatt bestemmes av Kongen.

§ 35. Inntekten ansettes til det beløp, som den skattepliktige i det sist forløpne år, regnet til 31 desember (inntektsåret) har innvunnet i penger eller pengers verdi, uten hensyn til hans inntekt i det år, for hvilket skatten lignes (skatteåret).

Hvis den skattepliktige driver næring, hvorfor bokførsel ved lovgivningen er foreskrevet, og han for ligningsnevnden godtgjør, at han må benytte et annet regnskapsår enn kalenderåret, blir inntekten å ansette til det beløp, som den har utgjort i det siste regnskapsår, der er forløpet før 1 januar i det år, ligningen foretas.

Går en skattepliktig over til å benytte et annet regnskapsår enn tidligere, blir inntekten i tidsrummet mellem det forrige regnskapsårs avslutning og det nye regnskapsårs begynnelse å skatlegge særskilt. For dette tidsrom må særskilt regnskapsoppgjør tilstilles ligningsmyndigheten.

Fra disse regler gjelder de undtagelser som fremgår av de i §§ 40—45 inneholdte forskrifter om inntektens ansettelse med et årlig gjennomsnittsbetrag.

Inntekten anses i almindelighet oppbeåret ved det tidspunkt da fordelene virkelig tilflyter den skattepliktige. Består inntekten i et pengebeløp eller annen ydelse, anses den oppbeåret, når beløpet virkelig erlegges eller i tilfelle ved det tidligere tidspunkt, da der opstår adgang for vedkommende til å få beløpet utbetalt eller ydelsen erlagt.

Utgifter, der kommer til fradrag ved inntektsansettelsen, henføres i almindelighet til det tidspunkt, da utgiften utres. 11 aug.
Nr. 7.

§ 45. Når inntekt av næringsdrift efter nærværende lov blir å ansette til et gjennomsnittsbetrag for flere år, kommer underskudd, som næringen i noget år måtte ha medført, til fradrag i de øvrige års overskudd. Har næringen gjennomsnittlig for alle år gitt underskudd, blir intet utbytte av samme å opføre. Gjennomsnittsutbyttet av næring, der inngår under § 43 beregnes uten hensyntagen til renter av pantegjeld eller av annen lånt kapital, hvorimot disse særskilt kommer til fradrag med det beløp, de har utgjort det siste år.

Ophører eller påbegynnes en næring i kalenderårets (regnskapsårets) løp, holdes inntekten i dette år utenfor gjennomsnittsberegningen. Hvis en næring i årets løp går over til en ny innehaver, gjelder det samme så vel for den tidligere som for den nye innehavers inntekt. I de tilfelle, der omhandles i § 16, første ledd, fremgås som om der ingen forandring hadde funnet sted med hensyn til virksomhetens innehaver.

Efter overgang til benyttelse av ny regnskapstermin (§ 35, tredje ledd) medtas ved gjennomsnittsligningen inntekten i de 3 sist forløpne hele regnskapsår. Den særskilt skattlagte inntekt i tidsrummet mellom det forrige regnskapsårs avslutning og det nye regnskapsårs begynnelse medtas ikke ved beregningen av gjennomsnittsutbyttet. Avbrytes gjennomsnittsligning av inntekt, blir den del av inntekten der som følge av avbrytelsen undgår beskatning å efterligne. Sådant efterligning skjer dog kun, når et inntektsbeløp av kr. 10 000,00 eller derover — efterligningsbeløpene for begge år sammenlagt — ellers vilde undgå beskatning. Efterligningen blir uten begjæring av kommunestyret eller vedkommende regjeringsdepartement å foreta, så snart ligningsnevnden (ligningsrådet) blir vitende om den omstendighet, som avbryter gjennomsnittsligningen. Forøvrig kommer bestemmelsene i denne lovs § 113 til anvendelse.

§ 46. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som leverandør, långiver, garant eller lignende — efter omstendighetene må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen på vesentlig samme måte som en deltager, blir der ved beskatningen å ta hensyn hertil. Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et interessefellesskap må antas å være satt anderledes enn tilfellet vilde ha vært, om sådant interessefellesskap ikke hadde foreligget.

11 aug. Når alle aktier (parter) i et selskap eller en del derav selges
Nr. 7. under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virkeligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen vunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser forøvrig skulde være skattbar, skattlegges under ett hos vedkommende selgere.

Hvis et selskap som driver industriell virksomhet, ved siden herav eier aktiemajoriteten i annet selskap, hjemmehørende i annen kommune, kan den kommune hvor virksomheten drives, begjære, at selskapets gjeld og gjeldsrenter av riksskattestyret, hvor dette finner det rimelig, fordeles forholdsmessig mellom den skattepliktige formue og aktiene, således at der kun gis fradrag for hvad der faller på formuen utenfor aktiene.

Begjæring om sådan fordeling av gjeld og gjeldsrenter må innen utgangen av februar måned i ligningsrådet være tilstillet riksskattestyret.

§ 102. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfallstid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdels forfallstid. Skattebeløp under kr. 100,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistsens utlegelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantningstvang er å innbetale til de i første ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

§ 103. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han ialt har å utre, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 pct. for hver måned, eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelige beløp. Forfaller annen halvdel av skatten til betaling på grunn av manglende betaling av første halvdel (§ 102, annet punktum) svares dog ikke renter av annen halvdel for tiden før 1 mars i skatteåret.

Bystyret kan bestemme, at der av skatter til bykommunen som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse.

II.

Paragrafene 102 og 103 trer i kraft straks. De øvrige paragrafer trer i kraft 1 januar 1925 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1925—1926 og stats-skatten for samme budgettår.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Først.

Lov

om omsetningsavgift av kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 august 1924 sålydende:

Kapitel 1.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Forsåvidt der er lagt avgift til statskassen på omsetning av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer, kommer de i nærværende lov og de i henhold til denne gitte bestemmelser til anvendelse.

Loven og bestemmelsene anvendes dog ikke, hvis avgiften gjelder kullsyreholdig såkalt alkoholfritt øl, fremstillet av malt ved ølbryggerier, som omfattes av lovgivningen om tilvirkning og beskatning av øl. Med hensyn til avgiftsberiktigelse av og kontroll med sådant alkoholfritt øl finner den nevnte lovgivnings bestemmelser om avgiftsberiktigelse av og kontroll med alkoholholdig øl tilsvarende anvendelse, likeså denne lovgivnings bestemmelser om overtredelsesansvar.

Kapitel 2.

Avgiften og dens betaling.

§ 2. Avgiften påhviler alle her i landet til salg tilvirkede og fra utlandet innførte tollpliktige kullsyreholdige alkoholfrie

11 aug.
Nr. 7.

11 aug.
Nr. 8.

11 aug. drikkevarer. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet om en vares av-
Nr. 8. giftsplikt av vedkommende regjeringsdepartement.

Fritatt for avgift er varer, som utføres til utlandet eller innlegges på tolloplag til utførsel under iakttagelse av de av vedkommende regjeringsdepartement fastsatte regler.

Vedkommende regjeringsdepartement kan frita for avgift sådanne avgiftspliktige varer, som alene tjener et medisinsk øiemed, og kan også forøvrig i de enkelte tilfelle innrømme avgiftsfritagelse når det måtte finne sådan rimelig.

§ 3. Avgiften skal være beriktiget, forinnen varene utleveres fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, eller utleveres av tollvesenet til fri rådighet; dog kan vedkommende regjeringsdepartement på betingelser, som det fastsetter, tillate, at avgiftspliktige varer uten avgiftsberiktigelse utleveres av tollvesenet til tilvirkningsbedrift omhandlet i § 9 eller fra en til en annen sådan bedrift.

§ 4. Varer hvis avgiftsberiktigelse skal skje ved tollbehandlingen, skal av importøren angis til avgiftsberiktigelse ved særskilt angivelse til tollvesenet, der avgis samtidig med den almindelige tollangivelse. Angivelsen, som avgis i 2 eksemplarer, skal inneholde opplysning om varenes art og deres mengde i liter og blir forøvrig å utferdige efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

Avgiften erlegges til tolloppbeholdsbeholdningene efter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 5. Varer som utleveres fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, avgiftsberiktiges ved, at de i § 10 omhandlede fakturaeksemplarer, som blir å tilstille varemottagerne, eller de i samme paragraf omhandlede detaljsalgsbøker påklebes offentlige stempelmerker til beløp, motsvarende den ved anledningen pliktige avgift; stempelmerkene blir umiddelbart efter påklebningen å kassere.

Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter, hvilke stempelmerker der skal brukes, og treffer nærmere bestemmelse om merkenes forhandling. Departementet fastsetter likeså regler for merkenes anbringelse og kassering samt bestemmer, under hvilke betingelser stempelmerker kan ombyttes eller helt eller delvis godtgjøres. Departementet treffer også de nærmere bestemmelser, som forøvrig måtte finnes påkrevet med hensyn til avgiftens beriktigelse, derunder bestemmelse om avgiftsberiktigelse av varer, som sædvanmessig utleveres arbeidere eller funksjonærer ved tilvirkningsbedriftene til personlig bruk.

§ 6. Mot sikkerhet, godkjent av vedkommende regjeringsdepartement, kan der ved kjøp av stempelmerker for avgiftspliktige varer tilstås en kreditt på inntil 3 måneder.

§ 7. Til sikkerhet for pliktig avgift har staten første prioritets panterett i alle de i vedkommende bedrift med tilhørende

lagre beroende beholdninger av avgiftspliktige varer samt i de 11 aug.
pakkninger eller beholdere, hvori varene opbevares. Nr. 8.

Forsåvidt angår inndrivelse av skyldig avgift samt fortrinsrett for sådan avgift, finner de til enhver tid gjeldende regler om inndrivelse av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til staten tilsvarende anvendelse.

Når innehaver av bedrift, hvori avgiftspliktige varer tilvirkes, dør, åpner offentlig akkordforhandling, eller hans bo tas under konkursbehandling, skal skifteforvalteren straks gi meddelelse derom til avgiftskontrollen.

§ 8. Det er forbudt andre enn vedkommende regjeringsdepartement her i landet å fremstille eller la fremstille eller her til landet innføre stempelmerker av samme slags eller lignende dem, som er foreskrevet som avgiftsmerker. Likeledes er det forbudt andre enn departementet her i landet å fremstille eller la fremstille eller her til landet innføre de til sådanne merkens fremstilling og mangfoldiggjørelse nødvendige stempler, klicheer og lign.

Kapitel 3.

Om fremstilling av og handel med avgiftspliktige varer.

§ 9. Erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer må alene foretas av den, som har innhentet vedkommende regjeringsdepartements tillatelse dertil.

Enhver som vil begynne sådan virksomhet, skal minst 1 måned i forveien, og enhver, som ved nærværende lovs ikrafttreden allerede driver sådan virksomhet, skal senest 1 måned efter lovens ikrafttreden inngi anmeldelse derom til departementet gjennom vedkommende kontrollmyndighet. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om virksomhetens art, arten av de varer, som aktes tilvirket, virksomhetens beliggende og lokaler, dens innehaver og bestyrer. Før departementets tillatelse er meddelt, må tilvirkningen ikke begynnes.

Forandring i de nevnte forhold skal på samme måte anmeldes snarest mulig. Ophører virksomheten, eller stanses den i et tidsrum av 3 måneder, skal så vel ophør som gjenoptagelse av driften anmeldes på samme måte minst 14 dager i forveien, og gjenoptagelse må ikke finne sted uten departementets tillatelse.

Departementet fastsetter de nærmere betingelser, som det av hensyn til kontrollen finner påkrevet for godkjennelse av en anmeldt virksomhets lokaler.

Erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer må kun drives i de for departementet anmeldte og av dette godkjente lokaler.

11 aug. § 10. Ved avhendelse (utlevering) av avgiftspliktige varer fra
 Nr. 8. tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, skal der utferdiges faktura i 2 likelydende eksemplarer, hvorav det ene tilstilles mottageren samtidig med varene, mens det annet som bilag skal følge dem i § 13 omhandlede salgsbok. Faktura kan dog undlates utferdiget for varer, som leveres direkte til forbrukere, mot at disse varer blir anført i en særskilt detaljsalgsbok efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

Fakturaen skal inneholde angivelse av varenes art og mengde i liter.

Opføres der i en faktura også avgiftsfrie varer, skal disse anføres samlet for sig.

For avgiftspliktige varer, som utleveres fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, må der ikke utstedes andre fakturaer eller lignende avregningsdokumenter enn de her påbudte.

§ 11. Alle fakturaer over avgiftspliktige varer skal med påklebde stempelmerker opbevares av varenes mottagere i 2 år, regnet fra utstedelsesdagen, forsåvidt ikke mottagerne efter annen lovbestemmelse har plikt til å opbevare fakturaene i lengere tid. Fakturaene blir på forlangende å forevise for vedkommende kontrollmyndighet eller politiet.

§ 12. Den, som mottar avgiftspliktig vare og av de foreliggende omstendigheter forstår eller bør forstå, at varen ikke er behørig avgiftsberiktiget, skal, forsåvidt ikke forholdet på hans foranledning straks rettes, uten opphold anmelde saken til politiet, som snarest mulig innberetter den til vedkommende kontrollmyndighet. Undlater mottageren dette, blir han selv ansvarlig for avgiftens riktige betaling.

§ 13. Tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, skal føre offisielle salgsbøker og stempelmerkebøker. Vedkommende regjeringsdepartement kan i de tilfelle, hvor det måtte finne det hensiktsmessig, pålegge bedriftene tillike å føre offisielle lagerbøker over ferdige varer og bøker over tilgang og avgang av råstoffer.

De offisielle bøker innrettes og føres på sådan måte, som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer.

Bøkene avsluttes ved utløpet av hvert halvår, underskrives av eieren eller bestyreren og innsendes med bilag til kontrollmyndigheten senest innen 7 dager efter halvårets utløp.

§ 14. Tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 9, plikter å føre almindelige handelsbøker. Vedkommende regjeringsdepartement kan kreve handelsbøkene ført på den måte, som det av hensyn til avgiftskontrollen måtte finne hensiktsmessig.

Kapitel 4.

11 aug.
Nr. 8.

Om kontrollen.

§ 15. De tjenestemenn, som av vedkommende regjeringsdepartement er antatt til å føre kontroll med de av loven omfattede tilvirkningsbedrifter, skal når som helst ha adgang til å foreta efter-syn så vel i bedriftens tilvirknings- og lagerlokaler som alle i forbindelse dermed stående rum samt å undersøke alle bedriftens forretningsbøker med bilag. Likeså kan kontrollens tjenestemenn når som helst opta eller la opta beholdning av varer og stempelmerker i nevnte virksomheter. Vedkommende virksomheters innehavere eller bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte undersøkelser yde all den hjelp og veiledning, som forlanges.

Kontrollens tjenestemenn har også rett til i kontrolløiemed å foreta undersøkelse av forretningslokaler og forretningsbøker med bilag hos enhver, som forhandler avgiftspliktige varer, og forretningens innehaver eller bestyrer samt personale plikter å yde all den hjelp og veiledning, som herunder forlanges.

§ 16. Politiets tjenestemenn har å føre tilsyn med denne lovs overholdelse og straks underrette vedkommende regjeringsdepartement eller kontrollens tjenestemenn om enhver overtredelse eller omgåelse av loven eller de i henhold til samme gitte forskrifter, som kommer til deres kunnskap.

De skal derhos være pliktige til, når det forlanges, å være kontrollens tjenestemenn behjelpelige under utførelsen av deres hverv.

§ 17. Utgiftene ved kontrollen bæres av statskassen. Godtgjørelsen til kontrollens tjenestemenn bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement i de tilfelle, hvor fastsatt lønnsregulativ ikke kommer til anvendelse.

§ 18. Vedkommende regjeringsdepartement utferdiger de nærmere forskrifter, som måtte være nødvendige angående kontrollens anordning og utførelse.

Kapitel 5.

Om påtale og straff.

§ 19. Den, som undlater å gjøre lovbefalt anmeldelse om erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer eller påbegynner nogen sådan virksomhet uten tillatelse, straffes med bøter, men med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, hvis hensikten har vært å unddra sådanne varer for erleggelse av foreskrevet avgift.

§ 20. Unddras statskassen pliktig avgift derved at den, hvem avgiftsberiktigelsen ifølge loven påligger, handler mot sin plikt til å utstede fakturaer eller tilsvarende avregningsdokumenter og

11 ang. stemple disse på behørig måte, straffes den pågjeldende med bøter
 Nr. 8. og i gjentagelsestilfelle med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 21. Er en efter § 20 straffbar handling iverksatt ved forfalskning av stempelmerker, forhoies straffen til fengsel fra 1 til 3 år.

Samme straff gjør den sig skyldig til, som lovstridig fremstiller eller innfører stempelmerker eller de i § 8 omhandlede stempeler, klicheer og lignende.

Under særdeles formildende omstendigheter kan straffen i begge tilfelle nedsettes til fengsel under 1 år eller bøter.

§ 22. Den, som gir eller tilbyr gave til kontrolltjenestemann med hvem han ifølge denne lovs bestemmelse har å gjøre, i hensikt å formå tjenestemannen til urettmessig å foreta eller undlate en tjenestehandling, straffes med bøter.

§ 23. Overtredelse av denne lov, eller av de i henhold til den gitte bestemmelser eller forskrifter, blir, forsåvidt ingen særskilt straff derfor i denne lov eller i den almindelige borgerlige straffelov er fastsatt, å straffe med bøter.

Når nogen felles for fortsettlig overtredelse av denne lov eller av de i medhold av samme utfordigede bestemmelser eller forskrifter, kan han dessuten for en tid av inntil 5 år eller for bestandig fradømmes retten til å drive den pågjeldende virksomhet.

§ 24. Den, som har gjort sig skyldig i en straffbar overtredelse av nærværende lov, hvorved statskassen er unddratt pliktig avgift, skal — også om straffansvar ikke gjøres gjeldende — erlegge det dobbelte og i gjentagelsestilfelle det firedobbelte av det pliktige avgiftsbeløp. Har hensikten ikke vært å besvike statskassen, kan vedkommende regjeringsdepartement nedsette avgiftsbeløpet til enkel avgift.

Avgiftsbeløpet fastsettes i fornødent fall ved skjønn, optatt på den skyldiges bekostning.

Ubetydelige avgiftsbeløp eller avgiftsbeløp, som skjønnnes uerholdelige, kan av vedkommende regjeringsdepartement ettergis.

§ 25. Når påtale for overtredelse av denne lov finner sted, svarer husbond for hustrus, barns og tyendefolks handlinger samt driftsherre og bestyrer for de ved deres virksomhet ansatte personers handlinger, hvad pengeansvar angår, medmindre det efter de foreliggende omstendigheter skjønnnes, at det påtalte er skjedd mot deres vitende og vilje.

Bestemmelse om påtale for overtredelse av denne lov treffes av vedkommende regjeringsdepartement.

Kapitel 6.

*Forskjellige bestemmelser.*11 aug.
Nr. 8.

§ 26. Er der ved avgiftspåleggets ikrafttreden eller ved forhøielse av avgiften inngått kontrakt om leveranse av varer efter en pris, hvori der ikke er tatt hensyn til avgiften eller forhøielsen, plikter mottageren å betale et tillegg, motsvarende avgiften eller det beløp, hvormed den er blitt forhøiet.

§ 27. Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme, at denne lov eller de viktigste av dens bestemmelser samt skattebeslutningen skal opslås i lokaler hvor tilvirkning av avgiftspliktige varer finner sted.

§ 28. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

11 aug.

av 11 august.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov n r. 8 om omsetningsavgift av kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer er det bestemt, at loven skal tre i kraft straks, og at dens gjennomførelse og håndhevelse henlegges under Finans- og Tolldepartementet.

Lov11 aug.
Nr. 9.

om skatt av fortæring på bevertningssteder.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 august 1924 sålydende:

§ 1. Forsåvidt der legges skatt til statskassen på fortæring på bevertningssteder, kommer de i nærværende lov og de i henhold til samme gitte bestemmelser til anvendelse.

11 aug. § 2. På bevertningssteder, hvorved der i denne lov forstås et-
 Nr. 91 hvert sted hvor der mod betaling leveres mat eller drikke til for-
 tæring på stedet, erlegges enhver gjest skatt av sådan fortæring.
 Vedkommende departement kan ved almindelige regler eller
 ved bestemmelser i enkelte tilfelle fritte for denne skatt.
 Til fortæring regnes foruten spise- og drikkevarer tillike på
 stedet serverte cigarer og cigaretter.

Skatten beregnes prosentvis av fortæringens kostende. Den
 avrundes opad til det nærmeste ørebeløp delelig med 10.

§ 3. Når sammenhengende servering finner sted, blir ved skat-
 tens beregning fortæringens kostende å regne samlet, selv om be-
 taling erlegges særskilt for dens enkelte deler.

Erlegges betalingen for fortæringen underrett for flere gjester
 fordeles regningsbeløpet efter gjestenes antall forinnen skatte-
 beregningen finner sted.

§ 4. Hvis betalingen for fortæringen er fastsatt underrett for
 flere måltider eller et lengere tidsrum eller hvis betaling for for-
 tæring og losji er fastsatt underrett, er den, som mottar betalingen
 forpliktet til å angi, hvorledes betalingen fordeles sig på de for-
 skjellige ydelser i den utstrekning, hvori dette er nødvendig av
 hensyn til skatteberegningen.

§ 5. Skatten erlegges samtidig med betalingen for det for-
 tæerte.

Ved opgjøret utstedes kvittering på blanketter anordnet av ved-
 kommende regjeringsdepartement. De nærmere regler angående
 skattens beriktigelse gis av departementet.

§ 6. For skattens riktige beregning og erleggelse har inne-
 haveren av vedkommende bevertningssted ansvaret.

Hvis skatten ikke beriktiges i rett tid, kan kreves erlagt ren-
 ter beregnet med 6 pet. p. å. av resterende beløp, utgjørende kr. 50,00
 eller derover.

§ 7. De nærmere forskrifter angående kontrollen med de i
 nærværende lov omhandlede skatters innkreving og erleggelse og
 angående gjennomførelsen av lovens bestemmelser forøvrig, utfer-
 diges av vedkommende regjeringsdepartement.

De tjenestemenn, der av departementet er antatt til å føre kon-
 troll med disse skatter, skal når som helst ha adgang til å undersøke
 vedkommende forretningers eller bedriftens bøker.

Vedkommende bedrifters eller forretningers innehavere eller
 bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte un-
 dersøkelser yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

§ 8. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter, som i hen-
 hold til samme utferdiges, blir, forsåvidt den almindelige borger-
 lige straffelov ikke herfor fastsetter særskilt straff, å straffe med
 bøter.

§ 9. Bestemmelsene i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920 og 27 juni 1924 om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. §§ 19, 20, 21 siste ledd og § 24 har tilsvarende anvendelse på skatt efter nærværende lov.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

Ivar Tveiten.

H. S. Fürst.

Skrivelse fra Norges Bank

av 3 august.

hvert meddeles, at i møte av bankens representantskap 3 juni 1924 er vedtatt følgende tilførelse til 4 ledd av reglementets § 113:

«For Hovedstyrets reglement skal det tilføies følgende: Direktøren har ansvaret for at bankens forretningsplan

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.